875/11

Den 19. september 2011 blev i sag nr. 79.355:

xxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxx xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

ACE European Group Ltd.
Postboks 1009
1454 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Redcats Invaliditetsforsikring i ACE European Group Ltd., klager over størrelsen af den méngrad, selskabet har fastsat i anledning af et anmeldt ulykkestilfælde den 11/2 2009.

Selskabet har anerkendt arbejdsulykken som et ulykkestilfælde i henhold til forsikringen og udbetalt en erstatning svarende til 10 %.

Klageren har i sin skadeanmeldelse af 24/3 2009 om hændelsesforløbet anført:

> "Ved afskæring af betonelement blev jeg ramt af det afskåret stykke element og slynget 2½ meter op, landede på ryggen og slog ryg, lever, ribben og nyrer."

Da ulykken skete under klagerens udførelse af arbejde, blev den anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen.

Af lægeerklæringen, der blev udfærdiget til brug for Arbejdsskadestyrelsens vurdering, fremgik, at der var sket brud på 3. lændehvirvel, og at han tager smertestillende medicin efter behov. Han har måttet opgive sit oprindelige arbejde og arbejder nu med stående computerarbejde. Han tåler ikke rygbelastende funktioner, ligesom han ikke kan sidde ned ret længe ad gangen. Der er konstateret middelsvær bevægeindskrænkning og middelsvære daglige smerter.

Arbejdsskadestyrelsen afgav udtalelse den 16/11 2009, idet méngraden blev fastsat til 12 %. I begrundelsen for méngraden hedder det:

" **Begrundelse**
Du har under dit arbejde været udsat for en ulykke. Vi vurderer, at skaden i form af brud på 3. lændehvirvel er forårsaget af, at du blev ramt i maven af et afskåret stykke betonelement, som medførte, at du blev slynget cirka 2,5 meter op i luften og du landede på ryggen.
…
Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn, fordi skadens følger ikke er nævnt i vores vejledende méntabel. Du har følger i form af lette daglige smerter, uden udstråling, med udtalt bevægeindskrænkning. Vi har fastsat dit mén til 12 procent. Efter tabellens punkt B.1.3.4 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende bensmerter, med let bevægeindskrænkning, til 12 procent.

Vi har sammenholdt med dette punkt i tabellen, da følgerne på en række områder ligner din skade.

Lægekonsulent
En af vores lægekonsulenter har deltaget ved fastsættelsen af dit varige mén."

Selskabet ønskede klageren undersøgt af speciallæge i ortopædisk kirurgi, og der blev udfærdiget ortopædkirurgisk speciallægeerklæring den 25/5 2010. Det fremgår bl.a. heraf:

"Det drejer sig om en 61-årig mand, som i februar måned 2009 i forbindelse med sit arbejde blev trukket op sammen med en betonklods og faldt herefter ca. 2½ meter ned, hvorved han lander direkte på ryggen.
Var på skadeklinikken i … og skadestuen på … Sygehus, hvor man dog fandt betydelig ømhed i lænderyggen, men man undlod at tage røntgenbilleder.
Patienten blev behandlet med analgetika. Var sygemeldt i ca. 6-8 uger.
Pga. vedvarende gener blev der nu foretaget en røntgenundersøgelse af lænderyggen, som viste en kompressionsfraktur af L3 med en højdereducering af forkanten på ca. 30%.
Efterfølgende fik patienten fysioterapi, som dog ikke havde nogen videre effekt.
Har fortsat besvær fra ryggen med smerter, hvis han sidder mere end 15-20 minutter. Har det bedst, hvis han enten ligger eller står.
Har måttet ændre arbejdsfunktion fra et tungt fysisk arbejde til lettere arbejde, hvor han står og betjener en computerstyret maskine.
Har endvidere måttet opgive at bygge sommerhuse, som han gjorde i sin fritid, og han har også måttet opgive at være frivillig brandmand pga. ryggenerne.
Ved den objektive undersøgelse finder man smerter og ømhed i lænden nedadtil. Endvidere nedsat bevægelighed i lænderyggen, både ved foroverbøjning, ved sidebøjning og ved bagudbøjning.
Der er således efter min mening ikke nogen tvivl om, at patientens subjektive gener og funktionsnedsættelse er opstået som følge af ulykken.
Patienten havde angiveligt ingen som helst gener fra sin lænderyg før ulykken. Planlægger nu at gå på efterløn pga. besværet i det daglige arbejde."

Selskabet har i brev af 7/7 2010 til klageren vurderet méngraden til 5 % og foretaget udbetaling svarende hertil.

Klageren har i brev af 12/7 2010 klaget til selskabet over afgørelsen.

Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 16/11 2009 blev forelagt selskabet, og på baggrund heraf har selskabet i brev af 9/8 2010 anerkendt en méngrad på 10 % svarende til méngradstabellens punkt B.1.1.2.

Klageren har i brev af 12/8 2010 til selskabet henvist til, at punkt B.1.1.2 i méntabellen vedrører hyppige, svære nakkesmerter uden eller med let bevægelighedsindskrænkning.

I brev af 20/8 2010 til klageren har selskabet fastholdt sin afgørelse, men henviser nu til méntabellens punkt B.1.3.3.

I brev af 24/8 2010 til selskabet har klageren henvist til forsikringsbetingelserne, hvorefter selskabet skal fastsætte méngraden på baggrund af den méntabel, som Arbejdsskadestyrelsen anvender på ulykkestidspunktet.

Selskabet har som svar herpå i brev af 31/8 2010 til klageren fastholdt sin afgørelse.

Over for nævnet har klageren i klage af 25/11 2010 krævet, at selskabet fastsætter méngraden i overensstemmelse med den méngrad, Arbejdsskadestyrelsen har fastsat, og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Først kommer Crawford frem til méngrad på 5 %. Det klager jeg over den 12/7 09, man går så op til 10 % i méngrad.
> I police 4.2. fastsættelse af méngraden sker på baggrund af den méntabel, som Arbejdsskadestyrelsen anvender på ulykkestidspunktet, d.v.s. B. 1.3.4 = 12 %."

Selskabet har over for nævnet i brev af 17/12 2010 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Vores vurdering af varigt mén efter uheldet er 10% (méntabellen punkt B.1.3.3), idet vi vurderer der er tale om lette daglige smerter. I vurderingen af smertegraden fra let til moderat til

svær vurderer vi det kommer an på oplysning om brug af smertestillende medicin og hyppigheden heraf, eller om en speciallæge har søgt at graduere smerterne eller det som hedder en 'visuel analog skala' (VAS).
Ifølge speciallægeerklæringen bruger skadelidte smertestillende efter behov, og har ikke de store problemer med stående og gående arbejde. Derfor vurderer skadelidtes smerter til at være lette til moderate, ikke nødvendigvis tilstede hver dag, og ikke middelsvære.
I vores vurdering af bevægeindskrænkningsgraden er der taget stilling til om der forefindes andre i forvejen sygelige forandringer, som kan mindske bevægeligheden, og det gør der i dette tilfælde hvor der ifølge røntgenundersøgelsen er udtalte slidforandringer mellem de 3 nederste lændehvirvler. Derfor har vi ikke vurderet bevægeindskrænkningen som følge af bruddet særlig højt.
Det er vores vurdering at det varige mén efter uheldet ikke kan bedømmes højere end til méntabellens punkt 8.1.3.3."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**4.0 VARIGT MÉN**

4.1 Forsikringen yder godtgørelse for varigt mén på mellem 5 og 100 %.

4.2 Fastsættelsen af méngraden sker på baggrund af den méntabel, som Arbejdsskadestyrelsen anvender på ulykkestidspunktet.

4.3 Hvis skaden ikke er anført i Arbejdsskadestyrelsens méntabel, fastsættes méngraden under hensyn til skadens medicinske art og omfang og de forvoldte ulemper i forsikringstagerens personlige livsførelse."

Nævnet udtaler:

Ved Arbejdsskadestyrelsens vurdering af 16/11 2009 blev klagerens varige mén efter det aktuelle ulykkestilfælde fastsat til 12 %, idet Arbejdsskadestyrelsen ikke fandt anledning til at tage hensyn til forudbestående slidforandringer. Da nævnet ikke har grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering,

b e s t e m m e s :

Selskabet, ACE European Group Ltd., skal anerkende, at klagerens méngrad efter ulykkestilfældet den 11/2 2009 fastsættes til 12 %, og skal udbetale erstatning i overensstemmelser hermed med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

J. Hermann